

Küçük köylü kızı

Bir varmış, bir yokmuş, memleketin birinde bir padişah varmış. Bu padişah, vatandaşların dertleriyle yakından ilgilenir, çarelerini ararmış. Bir gün padişah, yanına vezirini de alarak memleketini dolaşmaya çıkmış. Kendilerini kimseler tanımasın diye de kıyafetlerini değiştirmişler.

Gide gide bir kulübeye gelmişler. Kulübenin önünde onüç, ondört yaşlarında bir kız çocuğu görmüşler. Padişah sormuş:

- Kızım, baban nerede?
- Azı çok etmeye gitti.
- Ya annen?
- O da biri, iki etmeye gitti.
- Eviniz güzel görünüyor; ama bacası eğri.
- Siz bakmayın ona, dumanı doğru çıkar.
- Sana bir kaz yollasam, yolar mısınız?
- Hem de nasıl.

Padişah kıza veda edip oradan ayrılmış. Bu konuşmaları dikkatlice dinleyen veziri, hiç bir şey anlamamış. Yolda giderken vezir dayanamayıp padişaha sormuş:

- Sultanım, o kızla neler konuştunuz, ben hiçbir şey anlamadım.
- Nasıl anlamazsın canım. Sen, koskoca bir vezirsin. Saraya döndükten sonra, sana bir hafta zaman veriyorum. Bu konuşmanın ne demek olduğunu anlayıp söyleyeceksin.

Aradan zaman geçmiş, padişahla veziri saraya dönmüşler. Vezir, hemen izin alıp yola koyulmuş. Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş. Bir öğle vakti köylü kızının kulübesine varmış. Kızı çağırıp kendisini tanıtmış:

- O gün padişahla konuştuğunuz şeyler ne idi? Bana söyle.
- Söylerim, ama para ile.
- Olsun, kaç para istersen vereceğim.
- Yüz altına söylerim.

Vezir kesesinden çıkardığı yüz altını köylü kızına saymış. Altınları alan kız, vezirin sorusunu cevaplandırmaya başlamış:

- Padişah bana sordu: "Baban nerede?" Ben de: „Azı çok etmeye gitti.“ dedim. Yani, babam tarlaya tohum atmaya gitti. Böylece bir taneden onbeş, yirmi tane olacak. Padişahın ikinci sorusu, annemin nereye gittiği idi. Ben "Biri iki etmeye gitti." dedim. Yani ebe olan annem doğum yaptırmaya gitti. Bir anneye, bir de yavru ilave edecek.
- Ya o, "Eviniz güzel; ama bacası eğri görünüyor." ne demekti?
- Benim gözüm şehladır. Padişah, bunu amaçladı. Ben de, "Dumanı doğru çıkar." diyerek her şeyi olduğu gibi gördüğümü söyledim.

- Bir de kaz yollama meselesi vardı. O ne demek?
- Sana ahmak bir adam yollasam, kaz yolar gibi paralarını alır mısın, demek istedi. Ben de kabul ettim. İşte sen ayağınla geldin.

Vezir, bu sözlere biraz kırılmış; ama kıza bir şey söylememiş. Saraya döndüğünde, başına gelenleri bir bir padişaha anlatmış. Padişah, kıs kıs gülererek vezirine takılmış:

- Bak vezirim, dünyada ne akıllı insanlar var. Bir köylü kızı neler biliyor, nasıl cevaplar veriyor.

Das kleine Dorfmädchen

Es war einmal ein König, der sich um sein Volk kümmerte und stets nach Auswegen für dessen Sorgen suchte. Eines Tages machte er mit seinem Wesir eine Reise durch das Land. Damit man sie nicht erkennen konnte, verkleideten sie sich.

Nach einiger Zeit kamen sie zu einer Hütte. Davor stand ein Mädchen. Der König fragte: "Mädchen, wo ist dein Vater?"

"Er ist gegangen, um aus wenigem viel zu machen."

"Ach so. Und deine Mutter?"

"Sie ist gegangen, um aus einem zwei zu machen."

"Eure Hütte sieht schön aus, nur steht der Kamin schief."

"Keine Sorge, der Rauch kommt gerade heraus."

"Wenn ich dir eine Gans schicken würde, würdest du sie rupfen?"

"O ja! Mit grosser Freude."

Der König verabschiedete sich und machte sich wieder auf den Weg. Unterwegs fragte der Wesir: "Mein König, ich habe Euer Gespräch mit dem Mädchen aufmerksam verfolgt, aber nichts verstanden."

"Wieso verstehst du das nicht? Du bist doch ein grosser Wesir. Nach unserer Rückkehr gebe ich dir eine Woche Zeit, um herauszufinden, was dieses Gespräch bedeutet hat."

Nach einer Weile kamen der König und sein Wesir zum Schloss zurück. Gleich darauf machte sich der Wesir wieder auf den Weg zur Hütte des Dorfmädchens. Dort angekommen, rief er es heraus und fragte es: "Sag mir, Mädchen, was hast du mit dem König gesprochen?"

"Gut, ich sage es... aber nur gegen Geld."

"Ich kann dir geben, so viel du willst."

"Ich verlange hundert Goldstücke dafür."

Der Wesir gab dem Mädchen hundert Goldstücke. Das Mädchen nahm sie und begann: "Der König hat mich gefragt, wo mein Vater sei. Ich antwortete, er sei gegangen, um aus wenigem viel zu machen. Das heisst, mein Vater ging die Saat ausstreuen. Aus einem Korn gibt es viele Körner. Dann habe ich dem König gesagt, meine Mutter sei gegangen, um aus einem zwei zu machen. Nun, meine Mutter ist Hebamme. Sie ging, um einer schwangeren Frau zu helfen. So gibt es aus einer Person zwei: Mutter und Kind."

"Und was bedeutet das: 'Eure Hütte sieht schön aus, nur steht der Kamin schief?'"

"Ich schiele auf einem Auge. Das hat der König gemeint. Darauf habe ich erwidert: 'Der Rauch kommt gerade heraus.' Damit habe ich gemeint, dass ich alles sehe, wie es ist."

"Gut, aber was hat es mit der Gans auf sich?"

"Er fragte: Wenn er mir einen dummen Mann schicken würde, ob ich ihn dann wie eine Gans rupfen würde. Das habe ich mit Ja beantwortet. Und du bist gekommen!"

Der Wesir war verletzt, als er das hörte. Aber er sagte nichts.

Zurück im Schloss, erzählte er dem König alles. Der König lachte und sagte: "Siehst du mein Freund, wie viele kluge Menschen es gibt! Sogar ein einfaches Dorfmädchen weiss vieles und kann solche Antworten geben!"